

Som nævnt har udvalget i sit lovudkast foreslået en ganske vid adgang for ministeren for familie- og forbrugeranliggender til at fastsætte regler om transsekuelles navneforhold i lyset af de til enhver tid eksisterende forhold. Der vil i den forbindelse bl.a. kunne fastsættes regler om, hvilket krav til dokumentation der bør stilles for at være omfattet af de særlige regler om transsekuelle, herunder om der fortsat bør stilles krav om en udtalelse fra Sexologisk Klinik og evt. Retslægerådet, eller om det bør være tilstrækkeligt med en erklæring fra ansøgeren. Udvalget er i den forbindelse opmærksom på, at sondringen mellem transvestitter og transsekuelle i praksis i særlige tilfælde kan give anledning til betydelig tvivl, også for den pågældende selv. Det gælder navnlig i forholdet mellem transsekuelle, der ikke ønsker en kønsskifteoperation, og transvestitter, der overvejende eller udelukkende klæder sig som personer af det modsatte køn.

Udvalget – der ikke er i besiddelse af særlig (lægefaglig) sagkundskab på dette område – har herudover ikke fundet, at det bør fremkomme med nærmere anbefalinger på dette punkt.

Som anført under pkt. 2 har udvalget foreslået, at det i en række sammenhænge skal være muligt at tage et kønsbestemt efternavn. Det drejer sig dels om patronymnavne, jf. pkt. 2.8.2.2., dels om kønsbøjede efternavne, jf. pkt. 2.8.4.2.

Efter udvalgets opfattelse gør de ovennævnte hensyn vedrørende fornavne sig tilsvarende gældende for efternavne.

Udvalget har derfor foreslået, at der på samme måde som for fornavne bør gives justitsministeren (nu ministeren for familie- og forbrugeranliggender) mulighed for at fastsætte regler om transsekuelles adgang til at tage et kønsspecifikt efternavn.

4.4.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender er enig med Navnelovsudvalget i, at der bør fastsættes en regel, hvorefter der gives ministeren for familie- og forbrugeranliggender mulighed for at fastsætte regler om transsekuelles navneforhold.

Ministeriet er således enig med udvalget i, at der ikke bør fastsættes særlige regler for transvestitter, da et navn, der svarer til deres biologiske køn, som anført af udvalget ikke er i strid med deres kønsidentitet, men alene i strid med deres trang til at illudere som det modsatte køn.

Foreningen trans-danmark har i dets høringssvar anført, at foreningen finder, at den eksisterende ord-

ning for transsekuelle er yderst bureaukratisk, og at mange på forhånd opgiver at søge navneskift efter ordningen. Det er foreningens opfattelse, at ordningen også bør gælde for transvestitter, og at ansøgning om at tage et navn, der betegner det modsatte køn, bør imødekommes alene på baggrund af en erklæring fra den pågældende om at være transsekuel eller transvestit.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender er af den opfattelse, at den eksisterende forsøgsordning fungerer tilfredsstillende, og at denne ordning på tilfredsstillende vis imødekommer hensynet til transsekuelle personers behov for at erhverve et fornavn, der betegner det ønskede køn, samtidig med at den helt klare hovedregel om krav om fornavnes kønskorrekthed beskyttes på tilfredsstillende vis. Ministeriet finder således ikke, at muligheden for at tage et fornavn, der betegner det modsatte køn, på nuværende tidspunkt bør udvides yderligere. Derimod finder Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, at ordningen bør udvides til også at omfatte adgang til at tage et kønsspecifikt efternavn.

Det bemærkes, at der i de nye fornavnslisters udarbejdet i medfør af lovforslagets § 14, vil kunne optages en række navne på både pige- og drengefornavnslisten, f.eks. Kim, Michell, Eli og Noa(h).

Der henvises til § 14 og bemærkningerne hertil.

5. Administration af navneloven

5.1. Myndigheder

5.1.1. Gældende ret

Anmeldelsessager i henhold til § 2 i den gældende navnelov behandles af ministerialbogsføreren (personregisterføreren). En ægtefælles efternavn kan tages ved anmeldelse til vielsesmyndigheden. Det samme gælder, hvis den, der bærer et giftenavn, ønsker at genantage det efternavn, vedkommende bar ved ægteskabets indgåelse, eller det efternavn, vedkommende senest har båret, som ikke er erhvervet på grundlag af ægteskab, jf. § 4. Derimod behandles navneændringer, der kræver navnebevis, af statsamtene, jf. § 5.

5.1.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Navnelovsudvalget har peget på, at der fremover kun bør være én indgang for borgeren til behandlingen af alle navnesager. Dette gælder dog ikke sager om navngivning ved dåb og adoptionsbevilling.

Ved at forenkle administrationen af navnesager således, at borgerne kun skal henvende sig ét sted, gøres det lettere for borgerne at komme i forbindelse med